

ŽUPNIJSKO GLASILO

župnij

Svetega Jerneja in Svetega Antona
Padovanskega

Leto XXI.; številka 509 datum 15. 07. 2018

ZAKAJ SO NAŠE CERKVE POLETI PRAZNE??? Če bi me nekaj let nazaj vprašali zakaj mislim, da so naše cerkve v času poletnih počitnic prazne, bi vam odgovorila, da so ljudje poleti na dopustu in da je to vendar povsem logično. Danes je moj odgovor nekoliko drugačen. Vsekakor drži, da v času poletnih počitnic več ljudi hodi na oddih v druge kraje, tudi za dlje časa. A ko seštejem ena in ena, se pri rezultatu nekaj ne ujema. Ali res 80 odstotkov ljudi odide na dopust tretji teden v juniju? Ne vem kako je v drugih župnijah, v naši je tako: **čim župnik podeli spričevalo ob zaključku veroučnega leta, se zdi, kot da je 80% kristjanov izpuhtelo v zrak. Ne le veroučencev, tudi ostalih župljanov kar naenkrat pri nobeni sveti maši ni več videti. (...) Ali res vsi dopustujejo dva meseca v kosu?** Glede na to, da je minimalni letni dopust vsaj 20 dni, bi lahko rekla, da si ljudje vzamejo cel mesec poleti za dopust, ob predpostavki, da mu delodajalec tako koriščenje sploh dovoli. Nekateri posamezniki imajo precej dodatnih dni dopusta, zaradi pogojev dela ali drugih okoliščin, zato bi teoretično res lahko bili poleti ves čas na dopustu. Vendar, koliko ljudi to res naredi? Koliko je tistih, ki so v resnici odsotni od sredine junija do začetka septembra v kosu? (...) Ali so cerkve v turističnih krajih poleti nabito polne? Priznam, nisem matematični tip, zato se nikoli nisem prav poglobljala v številke in računalna, koliko dni dopusta imajo ljudje in koliko dni so zato v poletnem času lahko odsotni. Vendar mi matematike sploh ni treba znati. Čim smo z družino nekega dne v vrhuncu poletne sezone dopustovali v zelo znanem turističnem kraju in v nedeljo odšli k osrednjemu bogoslužju, mi je postalo jasno, da kristjanov ni ne tu in ne tam. (...) Kje torej so kristjani poleti? Tiste »ta poznane« iz naše župnije sem in tja poleti srečam v kakem trgovskem centru, na kaki veselici, prireditvi ali pa kar tako na sprehodu, pri sveti maši pa jih vse do septembra ni videti. Pa si, da ne bi koga obsojala ali obrekovala, rečem: »Kaj veš morda pa so se iz dolgega dopusta ravno takrat vrnili domov, da bi v tisti naši majhni lokalni trgovini nakupili zalogo hrane, in se nato še pred nedeljsko mašo vrnili nazaj v dopustniške kraje.« A realnost je nekoliko drugačna.

Dopust od krščanstva ... Vsi tisti mladi in stari, ki k sveti maši hodijo zgolj iz občutka dolžnosti, bodo najverjetneje **čas poletnih dopustov** izkoristili tudi za **oddih od svete maše**. Dopust je vendar mišljen, da si oddahnemo od naših vsakdanjih obveznosti in dolžnosti. In če mašo jemljemo kot dolžnost, le zakaj bi med dopustom hodili tja?! Večina takih ljudi niti ne pomisli, da bi v času dopustov ali pa vsaj v času njihovega načrtovanega dopusta, odšli k sveti maši. In ob tem niti nimajo slabe vesti. Takim kristjanom sama pravim kar »**dopustniški**« kristjani. Moram ali hočem k maši? **Ko na sveto daritev gledamo kot na prostor in čas, ki je namenjen polnjenju naših baterij, ko tja pravzaprav hočemo priti ne glede na to, kje smo, kaj počnemo, kako vroče je ali kaj vse drugega bi lahko počeli v tem času, takrat smo pravzaprav pravi kristjani.** Res, včasih nam

tudi okoliščine preprečijo, da bi na dopustu šli k sveti maši. Tudi mi smo se nekoč zadnji čas v nedeljo spomnili na sveto mašo, se več kot uro vozili okoli, da bi našli kako cerkev, kjer imajo mašo in na koncu obupali, ter se odpeljali nazaj v naš začasen dopustniški dom. Vendar smo kasneje skupaj zmolili vsaj rožni venec. Ne zato, ker to v nedeljo »moramo« ali ker »je tako prav«, ampak zato, ker hrepenimo po tem, da najdemo trenutek, ko smo z Bogom sami. Ko mu lahko izročamo vse kar smo doživeli in kar nas še čaka. **Čas se namreč ne ustavi, ko smo na dopustu. Posebej zato, ker smo ravno v času dopustov več skupaj in so naši odnosi bolj intenzivni, običajno še pogosteje prizadenemo bližnje, smo prizadeti, veseli, žalostni, jezni, ... Vse to pa ravno pri sveti maši lahko izročimo Bogu. Sveta maša je torej čas čiščenja ran, ki smo jih dobili in jih prizadejali drugim, ter čas polnjenja duše z neizmerno ljubeznijo, ki je bila darovana za nas. Je mala spoved in velika zabava obenem. To je torej čas, namenjen samo meni, zato hočem biti tam vsaj enkrat na teden, zagotovo tudi v času dopusta.** Vir: Iskreni.net

Pon., 16. 7. Karmelska M. Božja	Ob 19. uri za + Marijo Planinšič, roj. Fornezzi
Tor., 17. 7. Aleš	Ob 19. uri za + Stojana Podlesnika
Sre., 18. 7. Friderik	<i>Doma ne bo daritve – sv. maše!</i>
Čet., 19. 7. Arsenij	Ob 19. uri za + Janeza Iršiča in sina Ivana
Pet., 20. 7. Marjeta Antiohijska	<i>Doma ne bo daritve – sv. maše!</i>
Sob., 21. 7. <u>Lovrenc iz Brindisija</u> <i>Krstna sobota ...</i>	Ob 19. uri za + Marijo Iršič <i>med daritvijo – sv. mašo darovanje za misijonska vozila,</i> po maši blagoslov vozil <i>(avtomobilov, kombijev, motorjev, koles ...)</i>
Ned., 22. 7. 16. NEDELJA MED LETOM KRIŠTOFOVA NEDELJA Ob 8. uri <i>na Sv. Antonu za + starše Hudernik in družino Čibej</i> Ob 10. uri LEPA NEDELJA v Hudem kotu na čast sv. Bolfenku	KRIŠTOFOVA NEDELJA IN AKCIJA MIVA - 22. JULIJ 2018 Misijonar piše: »Preden človeku spregovorim o evangeliju, ga moram pobrati iz blata, ker sam nima moči, da bi vstal. Moram ga umiti in vsaj malo potešiti njegovo lakoto. Šele potem mu lahko spregovorim o tem, da ga Bog ljubi« (T. Kerin). Podobno ravnajo vsi misijonarji, kakor je počel naš Gospod. Cerkev v misijonih narašča, pri tem naraščajo tudi njene potrebe. Med njimi so tudi nenehne potrebe po misijonskih vozilih ali delovnih strojih. Zato v Cerkvi na Slovenskem ob Krištofovi nedelji blagoslavljamoz vozila in zbiramo darove v ta namen. Naj nas pri tem spodbuja beseda sv. Antona Padovanskega: »Živa je govornica, ko govorijo dela. Umolknemo naj, prosim, besede; govorijo naj dela« (Govor 1,226). <i>Misijonsko središče Slovenije</i> <hr/> <i>Zgodilo se je, da je mlad kaplan sredi belega dne zadremal za volanom in se zaletel v obcestno drevo. Nezavestnega so ga izvlekli iz razbitega vozila. Čez nekaj dni je v bolnišnici umrl. Tisti, ki so ga poznali, so vedeli povedati, da je bil goreč dušni pastir in zelo cenjen. Malo je jedel, malo spal, veliko delal, molil in se pokoril. Sredi noči je vstajal, zahajal v</i>

<p>za + Filipa Ramšaka ter vse + Ramšakove in Hartmanove</p> <p><u>Spomin:</u> Za + Marijo in Andreja Prapertnika ter sina Draga in Jožeta (g. Anton Šeruga Celje – Sv. Jožef)</p> <p><u>med daritvijo – sv. mašo darovanje za misijonska vozila, po maši blagoslov vozil (avtomobilov, kombijev, motorjev, koles ...)</u></p>	<p>cerkev in tam molil rožni venec in križev pot. Ko so mu svetovali, naj bo v teh rečeh bolj umirjen, je imel navado reči: »Dokler smo na svetu, moramo moliti in delati. Počivali bomo v nebesih.« Ni nam dana pravica soditi besed in dejanj tega duhovnika. Imel je svojo vest in po njej se je ravnal. Po modrosti pa, ki nam jo Bog daje, takšno ravnanje posameznika ne more biti merilo, ki bi veljalo za vse. Škofje posvečujejo mlade duhovnike zato, da bodo živi in zdravi po župnijah oznanjali evangelij in delili zakramente. Ker je to delo zahtevno, potrebuje trdne, spočite in zadostno hranjene ljudi. Omenjeni kaplan je pri tridesetih letih »odšel v nebesa počivat«, toda za njim je ostalo v škofiji eno duhovniško mesto izpraznjeno, ena župnija je nezasedena, toliko in toliko vernikov pa brez duhovnika. Evangelij nam pripoveduje, kako je Jezus poslal apostole oznanjat Božje kraljestvo. Ko so se vrnili, so polni vtisov pripovedovali, kaj vse so doživeli. Jezus jih je poslušal, potem pa odvedel v samotni kraj z naročilom, naj se odpočijejo. To naročilo velja tudi danes za vsakogar, ki pridno in zavzeto dela. Tudi za duhovnika, se razume. Pravilneje je ponoči spati v postelji kot podnevi dremati za volanom. Bolje je upoštevati zakonitosti, ki jih je Stvarnik položil v našo naravo, kot tvegati, da nas bodo nezavestne vlekli iz razbitega avtomobila. <u>Geslo, da je treba na zemlji moliti in delati, počivali bomo v pa v nebesih, naj si vzamejo k srcu tisti, ki počivajo tudi takrat, ko bi bilo treba delati!</u></p>
--	--

<p>Pon., 23. 7. Brigita Švedska</p>	<p>Ob 19. uri za + Jakoba in sina Janka Krautbergerja</p>
<p>Tor., 24. 7. Krištof</p>	<p>Ob 19. uri za + Mileno Hudernik in Jožefa</p>
<p>Sre., 25. 7. JAKOB, st.</p>	<p><i>Doma ne bo daritve – sv. maše!</i></p>
<p>Čet., 26. 7. Joahim in Ana</p>	<p>Ob 19. uri za + Ano Osvald in vse + na Vetušekovem</p>
<p>Pet., 27. 7. Gorazd in Kliment</p>	<p>Ob 19. uri za + Marto in Leopoldino Roškar ter Frančiško Kante in sorodnike</p>
<p>Sob., 28. 7. Viktor I.</p>	<p><i>Doma ne bo daritve – sv. maše!</i></p>
<p>Ned., 29. 7. 17. NEDELJA MED LETOM</p> <p>Ob 8. uri za + Anito Vezonik</p>	<p>Ko je Jezus povzdignil oči in videl, da prihaja k njemu velika množica, je rekel Filipu: »Kje naj kupimo kruha, da bodo tile jedli?« To pa je rekel, ker ga je preizkušal; sam je namreč vedel, kaj bo storil. <u>Vedel je, kaj bo storil. Dal bo svoje življenje, kot kruh se bo izročil ljudem v roke.</u> Filip in učenci seveda razmišljajo tržno, ekonomsko. Kje in kako naj kupimo, prodamo...? Ne razumejo, da je »jesti« in torej »živeti« povezano z »dajati, razdeliti, darovati«. Samo dar daje možnost življenja. »Kupovanje« in »prodajanje« je del ekonomije, ki se konča s smrtjo. <u>Jezusova poteza</u></p>

Ob 10. uri
na Sv. Antonu
za + Ano Vodušek
in vse +
Kodreževe

Z velikim veseljem
in hvaležnostjo
Vas vabim
na **ponovitev
nove maše,**
v nedeljo,
**29. julija 2018
ob 11. uri
pri sv. Ignaciju
na Rdečem bregu**
novomašnik
Rok Bečan, jezuit

lomljenja in razdelitve kruha bo odprla učencem oči za **ekonomijo življenja**. V spominjanju in obhajanju tega daru bodo odkrivali studenec, ki jih bo odžejal. Zdaj še računajo, štejejo, gledajo svoje zmožnosti. Ne znajo še računati z Božjim darom. (...) Jezus je dejal: "**Posedite ljudi.**" Posedli so se. Obed bodo opravili sede, nič več stoje in v naglici kot pri izhodu iz Egipta. So že v objubljeni deželi. Priče smo mirnemu in bratskemu uživanju kruha. Kaj vse stori človek, da bi končno v polnosti in miru užival ob mizi, skupaj z brati in sestrami. Toda pogosto je njegov trud prazen in naprezanje jalovo. Bog pravi pri preroku Izaiju: "**Zakaj trošite denar za to, kar ni kruh, in svoj zaslužek za to, kar ne nasiti? Poslušajte, poslušajte me in jejte dobro, naj uživa v sočni jedi vaša duša**" (Iz 55,2). **Mir in spokojnost pride, ko človek spozna in sprejme Božji dar**. Izaija dodaja: "**Pridite, kupite brez denarja, brez plačila vino in mleko!**" (55,1). (...) Jezus je vzel hlebe, se zahvalil in jih razdelil med sedeče. Ta poteza nas pripravlja na razumevanje zadnje večerje in Kalvarije, kjer bo on tisti kruh, ki se daje v hrano vsem. **Ko se Jezus poistoveti s kruhom, s tem pokaže svojo največjo zvižajo**, če temu lahko tako rečemo: **da bi si ga človek zaželel, postane hrana, človekova prva potreba**. Kdor ljubi namreč **želi biti zaželen**. Toda noče se vsiljevati, ker to ne bi bila več prava ljubezen. Zato se naredi za ljubljencevo prvo potrebo, potrebo po kruhu, to je življenju.

V Antologiji koroškega slovstva je zapisana tudi pesmica, ki se glasi:

**Ta hiša meni sodi,
pa vendar moja ni.
Za mano drugi pride,
jo tudi zapusti.
In slednjega po vrsti
odnesli bodo iz nje.
Prijatelj, odgovori:
Čigava hiša je?**

Te dni mi je pesmico povedala skrbna gospodinja nekega župnišča in zapisani stih mi prihajajo na misel v tem mesecu, ko se številni dušni pastirji selijo iz ene hiše v drugo hišo ... in v mesecu različnih drugih selitev, ki nam tako ali drugače kličejo v spomin tudi hišo, ki ni narejena z rokami in je večna, v nebesih, kakor piše apostol Pavel (2 Kor 5,1). Čas dopustov in oddiha nas spominja tudi na psalmistovo naročilo: **Zaman vam je vstajati pred svitom, sedeti pozno v noč pri delu, jesti kruh trdega truda: saj ga svojim ljubljnim daje v spanju** (Ps 127, 2). Tistim na drugi strani pa apostol naroča: **Takim zapovedujemo in jih opominjamo v Gospodu Jezusu, naj mirno delajo in jedo svoj kruh** (2 Tes 3,12).

Drage sestre in bratje, ob vsem našem delu in skrbeh vam želim tudi uspešen oddih in čas olajšanja od Gospoda (Apd 3,20). škof Jurij